

Stmívání - Matějů, Jaroslav

D Hmi Emi A
1. Vůně tvých vlasů na polštáři zůstala mi,
D Hmi Emi A
lhát je hřích, pro nějž zůstáváme často sami,
Emi A D Hmi
já ti lhal a teď prázdným stěnám tykám.
Emi A D Hmi
Rád bych spal, místo toho dál si říkám,
D G A D D7
víc než lhaní pravda bolívá.

G A D D7
R: Nezachrání nikdo z lidí strom co dolů padá
G A D D7
to dávno vím.
G A Hmi G D
A stmívání nezabráníš,
Emi A D Hmi Emi A D
když je Slunce dál, když je Měsíc blíž.

2. Vůně Tvých vlasů z polštáře už zmizela mi
a tvůj smích vytrácí se spolu s ozvěnami.
Já ti lhal, ale kdybych pravdu říkal,
stejně dnes bych jen prázdným stěnám tykal,
má-li láska zemřít...stejně umírá.

R: Nezachrání nikdo z lidí strom co dolů padá,
to dávno vím.
A stmívání nezabráníš,
když je Slunce dál,
když je Měsíc blíž.